

Jes Schmidt (CD):

Om hr. Karlskov Jensens ønske kan gå i opfyldelse, at vi kan få dette lovforslag færdig behandlet inden jul, skal jeg lade være usagt, men hvis det drejer sig om vor gruppe, centrum-demokraternes gruppe, så vil vi i hvert fald gøre, hvad vi kan, for at vi kan nå dette mål.

I indenrigsministerens fremsættelse noterer jeg med tilfredshed at han er gået ind på en del af de ønsker, vi fremsatte ved behandlingen af lovforslaget og under udvalgsbehandlingen i foråret og forsommeren. Det gælder f. eks. afkald på kravet om lige store typer på etiketter og emballage for særnavn og fællesnavn. Her kan man godt henholde sig til EF-Rådets direktiv fra den 26. januar 1965, der ikke savner noget, hvad angår klarhed og præcis formulering.

Det må, som det allerede er sket her fra denne talerstol i dag, beklages, at ministeren ikke for øjeblikket ser mulighed for en egentlig specialitetskontrol over for serum-institutternes produkter. Vi vil sikkert komme ind på dette punkt under udvalgsbehandlingen, men jeg vil i hvert fald hæfte mig ved ministerens udtrykkelige erklæring om, at han principielt mener, alle lægemidler bør behandles ens.

Jeg vil også gerne takke ministeren for den erklæring i fremsættelsen, at de muligheder, som lovforslaget indeholder for liberaliseringer, vil blive benyttet så vidt, som det er forsvarligt, og jeg ser gerne, at alle liberaliseringsmuligheder straks udnyttes — det gælder også uskadelig naturmedicin — så snart loven træder i kraft.

Der er en hel del enkeltheder, der bør ses på i udvalget, som jeg skal undlade at komme ind på her, men som sagt, vor gruppe vil gerne være med til at fremme sagens behandling mest muligt.

Kurt Brauer (SF):

Som tidligere ordførere har sagt, har vi allerede været igennem én første behandling, og jeg skal ikke forlænge debatten meget. Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde på socialistisk folkepartis vegne ved den sidste førstebehandling, og jeg skal i dag blot tilføje et par ord om, hvordan vi i SF havde tænkt os at løse det mere og mere omfattende problem, som fremstillingen og distributionen af lægemidler frembyder.

Vi fremsatte i folketingssamlingen 1971-72 et forslag til folketingsbeslutning om disse problemer, som fik nr. XXII. Forslaget har 3 principielle led. For det første foreslår vi dér, at detailhandelen med lægemidler skal drives af offentlig myndighed, de nuværende apoteker overtages af staten, mens sygehusapoteker hører under den pågældende hospitalmyndighed. For det andet foreslår vi, at levering af forarbejdede og uforarbejdede lægemidler til apotekerne skal ske igennem et hertil oprettet statselskab, der alene forestår forbrugsorientering og reklamevirksomhed. Dette er det vigtigste led i vort forslag: oprettelsen af et statsligt engrosfirma, som skal være alene på markedet. Endvidere foreslår vi, at der skal skabes hjemmel for, at staten kan oprette eller overtage en virksomhed til produktion af lægemidler.

Forslagets trange vej igennem folketingets beslutningskanaler viser vel allerbedst, hvilken stemning der er for disse tanker, men jeg må henvise interesserede til at studere forslaget og debatten herom, for det er med tanker som det deri skildrede og med en vågen interesse for prisdannelsen inden for sektoren, at SF vil gå til udvalgsarbejdet om det foreliggende forslag.

Kaare Frederiksen (KrF):

Jeg er interesseret i gode tanker også i det foreliggende forslag.

Behandlingen her har jo nærmest karakter af en ledsagetekst fra én udvalgsbehandling til en anden. Der foreligger en meget omfattende udvalgsberetning med besvarelse af spørgsmål, partsindlæg og såkaldte mindretalsudtalelser. Gad vidst, hvornår man bliver færdig med det, når man får yderligere udbygget disse.

Skulle man sige noget generelt, kunne der være grund til at ridse baggrunden op, for der findes en lov om lægemidler. Går vi et stykke tilbage i tiden, et godt stykke, møder vi en verden uden piller og med meget få præparater. Fra dengang til nu har der fundet en epokegørende udvikling sted. Vi har oplevet forbløffende fremskridt og venter med utålmodighed på yderligere fremskridt i sygdomsbekæmpelsen. Men det kan jo tilføjes, at udviklingen ikke har været uden betænkeligheder. Overforbruget af medicin peger på et væsentligt problem. Tragiske hændelsesforløb minder os om, at den